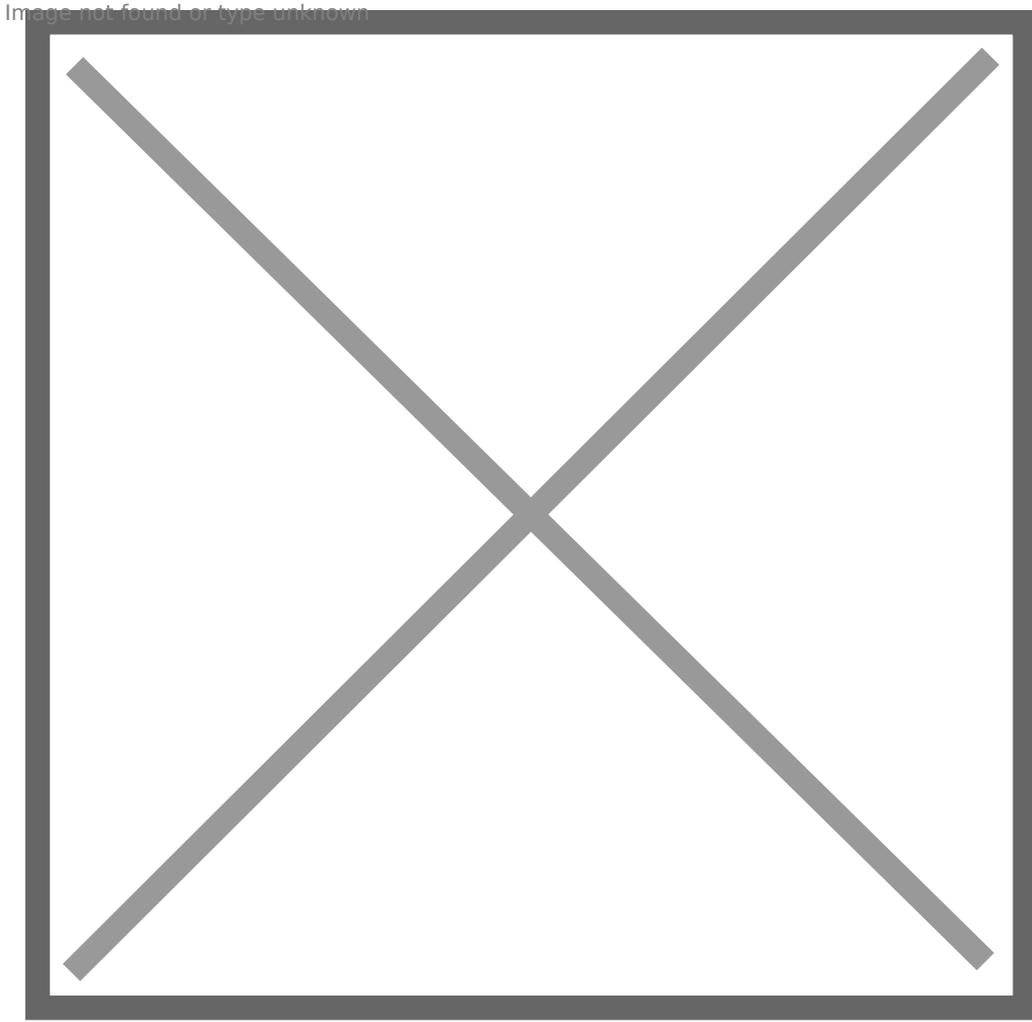

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир |
Фикҳ дарслари (281-дарс)

19:00 / 09.05.2024 3064

هُلَلَا يَضْرَسُ أَبَعِ نُبَا نَع
هُلَلَا لُوسَر رَمَأ : لاق أمهُ نَع
مَلَسَو هِيَلَعُ هَلَلَا يَلَص
مُهُنَع عَزْنِي نَأِ دِحُأ يَلِتَقِب

أُونَفْدِيْ نَأُو دَوْلُجْلَأُو دِي دَخْلَأ
وُبَأْ هَأَوْر . مِهَبَأِي تَو مِهِيَأْمِدِب
. هَجَأْمُ نُبَأُو دُوَاد

Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан темир ва тери ечиб олиниб, қонлари ва кийимлари ила дафн қилинишларига амр қилдилар».

Имом Абу Довуд ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Уни ювилмайди ва жаноза намози ўқилади. Уни қони билан дафн қилинади.

لَأَقُ هُنَّعُ هَلَلَأِي ضَرِّ رِبَأَجُ نَع
هُلَلَأِي لَصَّيْبُ نَلَأِنَأَك
نَبِّبُ غَمَجِي مَلَسَو هِيَلَع
يَفِي دُحَأِي لَتَقُ نَمِ نَبِّبُ جُرَلَأ
مُهِيَأُ «لُوقِي مُتْ ، دِحَأُو بَوْت
أَذِف ، «نَأْرُقْلَلَأْ دَخَأُ رَتْكَأ
هُمَّ دَقْ أَمِه دَخَأُ يَلَأُ هَل رِي شَأُ

دِيَهَش أَنَا» : لَأَقُو ، دُحُّ لَلَا يِف
«ةَم أَي قُلَا مَوِيءَ أَلُوَّهَ يَلَع
مِهِيءَ أَمْد يِف مِهِن فَدِب رَمَأو
لَصِي مَلَو ، أَوْلَسَّ عِي مَلَو
أَلِة سَمَّ خُلَا هَأَوْر . مِهِي لَع
أَم لَسُّ م

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан икки кишини бир кийимга жамлар эдилар. Сўнгра:

«Икковларидан қайси бири Қуръонни кўп билади?» дер эдилар. Улардан бирига ишора қилинса, ўшани лаҳадга олдин қўяр эдилар. Ул зот:

«Буларга қиёмат куни мен гувоҳман», дедилар. Уларни қонлари билан дафн қилишга амр қилдилар. Ювилмадилар ҳам, уларга намоз ҳам ўқилмади».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳи эса: «Шаҳидга намоз ўқилади, чунки бошқа ҳадисда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Уҳуд шаҳидларига намоз ўқиганлари ҳам ривоят қилинган», дейдилар.

يَضْرِبُ رِمَاعٍ نَبَّهَ بَقْعُ نَع
لُؤْسَرِ يَلَّصَ لَأَقُ هُنَعُ هَلَلَا
هَيَلَعُ هَلَلَا يَلَّصَ هَلَلَا
ذَعَبِ دُحَا يَلْتَقِ يَلَعُ مَلَّسَو
عَدُومَلَاكَ نِي نِسِي نَامَث
عَلَطُ مَثِ تَأُومَلَاوِءَايَحُ أَلَل
نِي بِي نِيَا» لَأَقُ فَرَبُنْمَلَا
مُكِّيَلَعُ أَنَاوِ طَرْفُ مُكِّي دِيَا
ضُوحَلَا مُكِّي دِعُومُ نِيَاوِ دِي هَش
يَمَاقِمُ نِمِ هَيَلَا رُظْنَالُ يِنِيَاوِ
يَشْخَأُ تَسَلُ يِنِيَاوِ ، آذَه
يِنِكَلَوِ ، أُولِكُ رُشْتُ نَأُ مُكِّيَلَعُ
نَأُ أَيُّ نَدَلَا مُكِّيَلَعُ يَشْخَأُ

يُرَاخُ بُلْأَ هَاوَرَ . «هُوسَفَانَت

Уқба ибн Омир розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганларга саккиз йилдан сўнг намоз ўқидилар. Худди тириклар ва ўликлар билан видолашгандек бўлдилар. Сўнгра минбарга чиқдилар ва:

«Албатта, мен сизларнинг олдингиздаги фаратингизман. Мен сизнинг устингиздаги гувоҳингизман.

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир.

Албатта, мен унга мана шу мақомидан назар солиб турибман.

Албатта, мен сизларнинг мушрик бўлишингиздан қўрқмайман.

Лекин мен сизларнинг дунёга берилишингиздан ва уни талашишингиздан қўрқаман», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

نَعُيْقَ هَيْبُ لَأَوْ مَكَّاحُ لَأَيَّوَرَ
أَمْ هَنْعُ هَلْ لَأَيَّضَرَ سَابَعِ نَبَا
يَلَصَّ هَلْ لَأَلُوسَرَ رَمَأَ لَأَق
ةَ زَمَحَبَ مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلْ لَأ
مُثَ هَلْ لَبِقُلْ لَأَيَّيْ هَفِ دُحْ أَمْ وَي
هَيْلِ لَأَعْمُجُ مَثَ ، أَعْبَسَ رَبَّكَ

هَيَلَع يَلَصَّ يَّتَحُّ عَادَهُ شَلَا ةَالَصَّ نِيغَبَس

Ҳоқим ва Байҳақий Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қиладилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳуд куни Ҳамза ҳақида амр қилдилар. Уни қибла томонга қўйилди. Ул зот етти такбир айтдилар. Кейин унга шаҳидлар жамланди. Ҳаттоки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга етмишта намоз ўқидилар».

Кимни мисрда ўлдирилган ҳолда топилса ва унинг қотили билинмаса, ювилади.

Чунки бу ҳолатда ўликнинг эгаларига хун тўланади.

Ёки биров жароҳатланганидан кейин ҳаётдан баҳраманд бўлса: ухласа, таом еса, ичса, даволанса, чодирнинг ичига олинса, маърака майдонидан тирик ҳолда олиб чиқилса, эс-ҳуши жойида бўлган ҳолда тўлиқ бир намоз вақтича қолса ёки васият қилса, уларни ювилади ва намоз ўқилади.

Саъд ибн Муъоз розияллоҳу анҳуга Хандақ урушида камон ўқи тегиб жароҳатланганида ва кейин масжидда вафот этганида, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишини ювиб, жаноза ўқиганлар.

Мазкур ҳолатда ўлганларга шаҳиднинг савоби бўлади.

Фасод ишлар, боғийлик ва йўлтўсарлик қилганининг жазоси учун қатл қилинганлар ювилади, аммо жаноза ўқилмайди.

Ҳазрати Али розияллоҳу анҳунинг Наҳравон аҳлига жаноза ўқимаганлари бунга далилдир. Улар жинойятчи бўлганлари учун шу тарзда хорланади ва бошқалар ибрат олишлари йўлга қўйилади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.

